

Terveystenhuoltoväen kesäpäivät pidettiin Perheniemen Opistolla Iitissä 27. - 29.8.2021.

Jaana ja Ari Luomajoki kutsuttiin kesäpäiville yllätysvieraisiksi.

Jaana Luomajoki toimi hanketyöntekijänä maahanmuuttajatyössä vuonna 2012 ja osallistui tuolloin SSKS:n järjestämille kesäpäiville Kouvolan Puhjonrannassa. Hänellä oli mukanaan kolme sairaanhoidonopiskelijaa, yksi Eritreasta ja kaksi sisarusta Kongon pakolaisleiriltä. Hän kertoi nyt myös heidän nykykuulumisiaan. Yksi on valmistunut sairaanhoitajaksi ja kaksi muuta jatkaa perheen perustamisen puitteissa opintojaan.

Kuva: Anni Väisälä

Aukaisimme silmämme

*Miksi yhden päivän aikana
tarvitsisi ehtiä niin paljon.*

*Eikö jo se riitä, että näin tänään tähden.
Eikö siinä ole kylliksi
yhdele päivälle
yhdele yölle.*

*On hyvä muistaa,
että toiset päivät luotiin
touhua ja toimintaa varten,
jolloin on aika kylvää ja niittää
- ja joskus kai myös kiirehtiä.*

*Mutta aivan yhtä tärkeää
on muistaa,
että toiset päivät luotiin
lepoa varten,
jolloin on aika hiljentyä,
rauhottua ja
vain olla
ilman vaatimuksia.*

*Levosta ja hiljaisuudesta
ammennetaan se voima
joka laittaa arjen taas liikkeelle.*

Hanna Ekola,
Juha Salonen – valokuvat:
Arjen aurinkoa
Kustannus Oy Arkki
Karisto Oy Kirjapaino, Helsinki 2008

Koronaohjeitten ja -rokotusten turvin mukaan oli rohennut 12 osallistujaa, joista iloksemme kaksi oli ensiker-talaista. Ohjelma oli henkisesti ja hengellisesti virkistävää ja myös keskuste-luille oli aikaa. Teemana oli Anna-Mari Kaskisen suomentama virsi 923 ”Silmä-ni aukaise, Jumalani.”

Kuva:Virpi Salonen

Lupa levätä

Aila Lankinen johdatti ajatukset levon äärelle. ”Jumala haluaa avata silmämme näkemään levon mahdollisuudet.” Monipuolisen ja jäsennellyn alustuksen lomaan saimme miettiä ja jakaa esimerkkejä omasta elämästämme. Yksi konkreettinen haaste on sähkövalo ja sähköisten laitteiden tuomat virikkeet ja valot, jotka voivat häiritä yön lepoa ja unta.

Iltauotio. Kuva: Virpi Salonen

”Hänessä me elämme, liikkumme ja olemme”

Jaana Vuorinen ja Sirpa Veikkolainen syvensivät tätä Apostolien tekojen 17:28 jaetta niin sanoin, kuin keskittyneen taukojumpan avulla. - Iltauotiolla nautimme liekkien loimotuksesta, juttelusta ja nauramisesta.

Katse yli rajojen

Kansainvälisen Nurses Christian International -järjestön virtuaalikongressi pidettiin heinäkuussa. Alun perin kongressin piti olla Coloradon Denverissä jo kesällä 2020, mutta se peruuntui kahdesti koronan vuoksi. Suomesta siihen osallistui tiettävästi neljä jäsentä. Kesäpäivillä siihen osallistuneet kertoivat vaikutelmiaan ja lisäksi pj Elina Hölttä loi lyhyen katsauksen NCFl:n toimintaan.

NCFl:n konferenssien maattervehdykset ja puheenjohtaja Tove Giske tervehdys löytyvät You tubesta: **NCF greetings from virtual NCFI congress 2021** maattervehdykset, Suomi ensimmäisenä, ja **Welcome to NCFI Congress 2021 - Dr Tove Giske, outgoing President**

Kuulimme myös otteita kummikirjeestä ja katsoimme kuvia seuran kummikohdeesta, Venezuelasta, Casa Hogarin -poikakodista. Maan humanitaarisen kriisin ja ko-

Casa Hogarin poikakodin asukkaat läksyjään tekemässä. Ilouutinen: Leonardo-niminen poika sai lukion päättötodistuksen tänä kesänä. Kuva: SLS:n arkisto

ronakriisin keskellä voimme välittää Venezuelan Valencian seurakuntaan tukea niin rukouksin kuin taloudellisesti.

Itkuvirsistä

Ohjelmasta poiketen saimme yllätysvierasksi Jaana Luomajoen, joka on kirjoittanut tähän lehteen itkuvirsistä. Hänellä oli mahdollisuus vierailla kutsustamme kesäpäivillä ja kertoa hieman itkuvirsien taustasta ja sisällöstä.

Oman surun itkeminen on tärkeää, ettei turtuisi itkemättömyyteensä. Joskus siihen ei kuitenkaan pysty, ja siksi on olemassa ns. ammatti-itkijöitä, jotka voivat tulla itkettämään turvallisesti ja lempeästi. Itkuvirsikurssilla vetäjä on turvahenkilö, joka auttaa kokeilemaan ja tunnustelemaan omien itkujen purkamista, kuitenkin niin, että itku pysyy uomissaan eikä tarvitse pelätä sen ryöpsähtelyä. Hän kertoi myös itkuliinan käytöstä. Saimme tehdä pienen harjoituksen, jossa omaa huiivia tai muuta pehmeää kangasta pidettiin ohimolla, oltiin kumarassa ja heijattiin. Lohdutuksen lämpö huokui osallistujista.

Surun kohtaaminen -hanke on neljän yhdistyksen koulutusta, jossa kokemusasiantuntija voi käydä puhumassa siitä, miten erilaista suru voi olla ja mihin ammattilaisten tulisi kiinnittää huomiota. Hankkeeseen osallistuvat Surunauha ry (Itsemurhan tehneiden omaiset), Käpy ry (Lapsikuoleman kokeneet perheet), Huoma ry (Henkirikoksen uhrien omaiset) ja Nuoret lesket ry.

Lähimmäinen, Antamisen salaisuus

Sunnuntaina osallistuimme ohjelmasta poiketen sananjumalanpalvelukseen litin puukirkossa. Sunnuntain raamatuntekstit olivat Ruut 1:8 -11 ja Mark.12:41 – 44, kertomus Lesken rovosta. Molemmissa puhutaan leskistä, jotka kokivat rakkautta. Ruut halusi seurata anoppiaan, suostua muukalaiseksi ja sitoutua huoltajaksi: ”Mihin sinä menet, sinne minäkin menen” ja toisessa kertomuksessa köyhä nainen halusi antaa omastaan kaikkensa. Antaminen ja jakaminen tuovat iloa. Nämä naiset olivat toiminnallaan esikuvia Jeesuksesta. He muistuttivat Jeesusta siitä, miten hä-

nen elämäntehtävänsä oli antaa kaikkensa meidän puolestamme. Jumalan rakkaus on antavaa ja olemus antamista. Antamisen salaisuus on saamisessa. Rakkaus ei vähene eteen päin annettaessa ja jaettaessa. Ensin saamme Jumalan rakkautta, sitten kukin voi antaa omien lahjojen, varojen ja elämäntilanteen mukaan. Ei mitata ja mittailla toisten antamista. Antamisen salaisuus on myös pyytämisessä. Jos haluat antaa jotakin, pyydä Jumalalta annettavaa, niin tulet siunatuksi Ruutin ja köyhän lesken tavoin. Jumala pitää huolen. "Ei minulta mitään puutu," Ps. 23. Sananjumalanpalveluksen toimitti pastori Heini Kontiainen yhdessä nuorisotyöntekijä-lähetysseiteeri Maija Kauppinen ja kanttori Enni Maanin kanssa.

Katse tulevaisuuteen

Yhdessä kävimme, välillä kiivaastikin, miettimään SSKS:n tulevaisuutta ja koulutussisältöjä. Rukoillen toivomme, että silmämme avautuvat niin ihmisten hädälle kuin erilaisille tavoille auttaa ja olla tuke-
massa kärsiviä ja surevia. "Oi kirkkain aurinko, ihmeellinen! Valaista täällä jo voit sydämen. Silmäni aukaise, osoita tie. Luoksesi taivaaseen perille vie! Virsi 923: 5 (suom. Anna-Mari Kaskinen)

Riitta Sointu

litin puukirkko on rakennettu jo vuonna 1693. Osuimme litin kirkkoon samana sunnuntaina kuin siellä oli myöhemmin iltapäivällä neljän sotavainajan hautaan siunaaminen. Karjalan kannakselta Punnuksen kaivosta löydettyt sankarivainajat olivat kadonneet talvisodan aikana. Pari vuotta sitten heidät löydettiin ja tunnistamistoimien jälkeen heidät saatiin nyt juhlallisesti haudatuksi ja siunatuksi litin sankarihautoihin. Kuva: Eeva Hietaranta

Korona-ajan käytäntöjä, maskia ja turvavälejä, noudatettiin myös kesäpäivillä. Kuva: Virpi Salonen

